

lapítást tartalmazó határozat ellen irányuló panasznak helyet adni nem lehetett.

A boltkapuzat használása címén fizetett összeg a bérnek része, attól le nem vonható a házadóalap kiszámításánál. (Közigazgatási Bíróság 23.199.1926. P. szám.) A boltkapuzat, amely az épület, illetőleg a bolt használhatóságának, tehát hasznosértékének emelésére szolgál, nem külön önállóan, hanem a bolttal együtt, azzal egységesen tárgya a bérletnek és mint ilyen, minthogy az épülettel szervesen össze is függ, az épületnek alkotó része. Minthogy pedig a bérlettárgy használatáért bér címén nyújtott ellenszolgáltatás alkotja a házadó alapjául szolgáló nyers házbérjövédelmet, — ennél fogva a boltkapuzat használati díja címén a bér egy részét levonni nem lehet.

Üzletátruházás forgalmi adója. (Közigazgatási Bíróság 14.903/1928. szám.) A hiánymegállapítás az 1925. évi július 15-én felvett jegyzőkönyvben foglalt és az ahhoz csatolt részletezésben kiténtetett adatokon nyugszik, amely szerint pótlólag forgalmi adó alá vonta a pénzügyigazgatóság az üzletátruházás 628.847.591 korona értékét.

Panaszos az egész kivetett adó törlését kéri, azt hozván fel, hogy W. J. egyéni cégét már 1924. évi augusztus hó 1-én illetékezésre egyébként be nem mutatott szerződéssel betéti társasággá alakította át és a betéti társaság december 31-ig cégbejegyzés nélkül működött, ezeket az értékeket akkor szereztte és 1924. évi december hó 31-én részvénytársasággá alakult át, 1925. év folyamán cégét be is jelentette, de szerinte csak a név változott („névcseré történt“), mert lényegileg a részvénytársaság már 1924. augusztus 1-től működött és így nincs két jogalany, akik közt átruházás történhetett volna.

A bíróság a tényállás felderítése és a védekezés tisztázása végett ismételten a bizonyítás kiegészítését rendelte el és az üzletátruházás forgalmi adó alapjának jogi tisztázása végett a pénzügyminiszter nyilatkozatát is bekérte.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapítja a bíróság, hogy a bemutatott és becsatolt 1924. évi augusztus hó 1-én kelt társasági szerződéssel W. J. egyéni cégét és üzletét átruházta az alakult és 1924. december 31-ig működő betéti társaságra és ezen üzletet vette át a panaszos cég, amelyre W. J. is az előző szerződésre 1925. február hó 21-én kelt pótnyilatkozattal a kötelezettségek elvállalása ellenében a jogokat átruházta. Az adatok szerint W. J. és a betéti társaság közti átruházást forgalmi adó alá nem vonták, a megtámadott forgalmi adó alá vonásra a betéti társaság és 1925. február 28-án 104/1925. sz. kaposvári kir. törvényszéki

végzéssel bejegyzett részvénytársaság közti átruházás került az 1926. évi július 19-én felvett jegyzőkönyvbe foglalt, nem vitás adatok szerint, az átruházás ellenértéke 628.897.591 korona volt, ebben azonban az egyébként forgalmi adómentes termények 136.771.000 korona értéke is benne foglaltatik. Hogy az üzletátvétel alakszerű aporrtal történt volna, panaszos nem vitatta és a bizonyításkiegyesítési eljárás rendjén nem bizonyította, így a részvényilleték az üzletátruházást forgalmiadó alól mentesíti. A bíróság az üzletátruházás forgalmi adó vonása ellen felhozott panasziratbeli kifogást alaptalanak találta, mert a részvénytársaság külön jogi személy és így az átruházó és átvevő két különböző alany, akik között átruházás fennállhat és a jelen esetben bizonyítottan fennáll. Az adóalap megállapításánál a bíróság a m. kir. pénzügyminiszter 68.524/928. számú átiratában foglalt álláspontot magáévá teszi és arra tekintettel, hogy az 1921. évi XXXIX. t.-c. 30. §-ának 5. bekezdésében foglalt rendelkezést nem lehet olyan sajátlagos és különleges intézkedésnek tekinteni, amelynek következtében üzletátruházás esetén forgalmi adó alá kell vonni az üzletátruházás keretében átruházott olyan áruk ellenértékét, amelyeknek a kereseti tevékenység körében való üzletszerű átruházása, kivételes jogszabályok értelmében, általános forgalmi adómentesen történik. Az idézett 30. §-5. bekezdése olyan jogszabálynak tekinthető, — amely az 1. bekezdésben foglalt szabályt tágitja ki abból az okból, hogy az egyébként forgalmi adó alá eső áru átruházása ne essék az adótárgyak keretén kívül azért, mert az üzletátruházás, amelynek keretén belül az átruházás történt, a 29. §. rendelkezései alá tartozó kereseti tevékenységnek nem minősíthető. Ilyen értelmezés mellett üzletátruházás esetén az ellenértékből le lehet vonni azoknak az áruknek az értékét, amelyek a 37. §. vagy ezt kiegészítő jogszabályok értelmében a 29. §., illetve 30. §-ban foglalt általános rendelkezésekkel szemben adómentességet biztosítanak.

A fentiekre tekintettel az idézett törvényeikk 37. §-ának 12. pontja alapján a bíróság a 136.771.000 koronát az adóalapból levonásba hozza és így annak összege e címen 492.126.591 korona.

Törvény alapján közérdekből benyújtott beadványok illetékmentessége. (Közigazgatási Bíróság 7951/1928. P. szám.) Minthogy ezen bejelentési kötelezettség panaszoszt a 61.000/1922. számú K. M. rendelet alapján terhelte, s minthogy az olyan beadványok, melyeket egyes felek közhatóságokhoz valamely törvény, vagy törvényes rendelet folytán közérdek szempontjából tartoznak benyújtani, mint hivatalos levelezések, az ill. díjj. 46. tétele értelmében feltétlenül illetékmentesek, az illetékmentességet vitató panaszt jogosnak elis-